

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Papp Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Papp Orsolya Éva ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I. rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe.) II. rendű felperesnek, dr. Márton Péter kormánytisztviselő által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal (1054 Budapest, Széchenyi utca 2.) IV. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2014. február 6. napján meghozott, 28.P.25.712/2012/19. számú ítélete ellen az I-II. rendű felperesek részéről 23. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg egyetemlegesen az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy külön felhívásra fizessenek meg a Magyar Államnak egyetemlegesen 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy a NAV Észak-budapesti Adóigazgatóságának a ... ellenőrzéséről készített jegyzőkönyvben rögzített kifogásolt megállapításokkal a IV. rendű alperes megsértette a jóhírnevüket. Kérték a IV. rendű alperes eltiltását a további jogsértéstől és arra kötelezését, hogy a személyes adataikat törölje a jegyzőkönyvből.

A IV. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy az adott adatok vonatkozásában adatkezelő lenne, másrészt a kifogásolt ténymegállapítások az ellenőrzés során feltárt tényekből okszerűen levont adójogi következtetések.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét elutasította.

Egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a IV. rendű alperesnek 40.000 forint perköltséget.
Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 1. § (1), (2) bekezdéseit, 2. § (1), (2) bekezdéseit, 78. § (1), (2) bekezdéseit, 84. § (1) bekezdésének a), b), d) pontjait, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 86. § (1) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 9. pontját.

Ítéletében rögzítette, hogy az alperes a felperesek által kifogásolt adóellenőrzésről készített és az általános forgalmi adó jogosulatlan visszaigényléssel kapcsolatos megállapításokat tartalmazó jegyzőkönyvet a közhatalom gyakorlása során állította ki. Abban az esetben, ha a felperesek az

ebben a jegyzőkönyvben tett megállapításokkal nem értenek egyet, úgy jogorvoslati jog illeti őket. A polgári bíróság nem rendelkezik hatáskörrel az adóhatósági eljárás jogszerűségének vizsgálatára, és a jegyzőkönyv megváltoztatásával kapcsolatos eljárásra. Az alperes a rá vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint jár el, és kötelezettségét abban az esetben is teljesítenie kell, ha jogsértés feltárása esetén a jogsértő személy becsületét, jó hírét megsérti, ez egyébiránt a jogsértés megállapítása esetén szükségszerű következménye a vizsgálatnak.

Nem tekinthető rendeltetésszerű joggyakorlásnak a személyhez fűződő jogok megsértésének megállapítására vonatkozó igény, ha azt a jogosult a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati út helyett azért érvényesíti, hogy az ellene folyó adóhatósági eljárást akadályozza.

Rögzítette, hogy a jó hírnév megsértése megállapításának előfeltétele, a kifogásolt cselekmény tényleges jogsértő jellege. A jegyzőkönyv adótitok, melyet az alperes nem hozhat nyilvánosságra, ez a jogosultság csak a felpereseket illeti meg. A jegyzőkönyvről a felperések közrehatása nélkül nem szerezhethet tudomást más olyan személy, akinek a felperesekről alkotott véleményét, értéktételeit a jegyzőkönyvben foglalt megállapítások befolyásolnák. Az okiratban szereplő, a felperések által sérelmezett kitételek ezért a felperések jó hírnevét nem sérthették.

Az adattörléssel kapcsolatos igény tekintetében megállapította, hogy a felperések nem bizonyították azt, hogy az alperes kezelné az általuk törölni kért adatot, ezért keresetük ezen okból is alaptalan. Az adóhatóság jogszerűen kezeli az eljárás alá vont személyek adatait, valamint az eljárás során tudomására jutott, az adóhiány feltárásával összefüggésben keletkezett adatokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperések nyújtottak be fellebbezést, melyben elsődlegesen kérték az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását.

Másodlagosan indítványozták az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság lényeges eljárási szabályt sértett meg, amikor az ítéletét a további alperesekkel szembeni megszüntető határozattal kapcsolatos fellebbezés elbírálásának eredményét be nem várva hozta meg. A perben résztvevő felek személye olyan fontos kérdés, amely az ítélethozatalt megelőzően mindenképpen szükséges. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a végzéssel szembeni fellebbezés hiánypótlását csak indokolatlanul késedelmesen rendelte el. Úgyis jogszabálysértő, hogy az elsőfokú bíróság a felperések által benyújtott keresetlevélben lerótt 36.000 forint kereseti illeték viseléséről külön nem határozott.

Álláspontjuk szerint megalapozatlan az elsőfokú bíróság ítéletének okfejtése és indokolása, mivel az elsőfokú bíróság a keresetet félreértelmezte. A felperések nem az alperes adóhatósági eljárása jogszerűségének vizsgálatát, illetőleg a jegyzőkönyv megváltoztatását kívánták, hanem a személyükkel kapcsolatos közlések miatt a jó hírnév sérelmének a megállapítását kérelmezték.

Az adóhatóság eljárására vonatkozó jogszabály nem ad felhatalmazást az adóhatóság részére, hogy az ellenőrzés során megsértheti az eljárással érintettek személyiségi jogait. Az elsőfokú bíróság a vonatkozó jogszabályhely tartalmát tévesen és kiterjesztően értelmezte. Ezen eljárás során a jogsértés megállapításához elegendő az, ha az alperes a felperések személyére vonatkozó valótlan és sértő tényeket állít.

Nem értettek egyet azzal az ítéleti állásponttal sem, hogy az alperes ne minősülne adatkezelőnek az érintett adatokkal kapcsolatosan, továbbá azzal sem, hogy az alperes jogszerűen kezelné az eljárás alá vont személyek adatait, valamint az eljárás során tudomására jutott, az adóhiány feltárásával összefüggésben keletkezett adatokat. Az alperes a NAV Észak-budapesti Adóigazgatósága felettes szerve, és önálló perbeli jogképességgel az alperes és

nem az említett szerv rendelkezik. Az eljárásjog alapján kizárt a NAV Észak-budapesti Adóigazgatásával szembeni keresetindítás.

Az alperes ellenkérelmében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Előadta, hogy olyan eljárási szabálysértés nem történt az elsőfokú eljárás alatt ami a határozat hatályon kívül helyezését indokolná.

A felperesek által sérelmezett jegyzőkönyvi kitételek nem közvetlenül a felpereseket, hanem a gazdálkodó szervezetek működését érintették. Ebből vont le következtetéseket, ez pedig személyiségi jogsértést nem alapozhat meg. Az alperestől a jegyzőkönyvben foglaltakról arra jogosulatlan nem szerzett tudomást, ezért adótitoksértés nem valósulhatott meg. Hivatkozott arra is, hogy a vitatott megállapítások megfeleltek annak a szóhasználatnak, ami az ilyen jellegű ügyeket jellemzi, a jogsértés ezért sem valósulhatott meg.

Előadta továbbá, hogy nem minősül adatkezelőnek, mert az a NAV Észak-budapesti Igazgatósága, mellyel szemben a perbeli jogképesség hiányában is kezdeményezhető per az Info tv. alapján.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú bíróságnak érdemben nem kellett foglalkoznia a felperesek azon fellebbezésbeli kifogásával, hogy az elsőfokú bíróság úgy hozta meg ítéletét, hogy az egyéb alperesekkel kapcsolatos megszüntető végzéssel szembeni fellebbezés eredményét nem várta be. A másodfokú bíróság a 2.Pkf.25.660/2014/2. számú végzésével ezt az elsőfokú végzést helybenhagyta, ezért az ítélet elleni fellebbezés másodfokú elbírálását a felperesek által kifejtett okok nem befolyásolták.

A jogvita elbírálása szempontjából irányadó Ptk. 75. § (1) bekezdése alapján, a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint, a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlán tényt állít, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel.

Elsősorban azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a személyiségi jogi perek nem alkalmasak arra, hogy egy másik eljárás hatósági megállapításaival szemben korrekciókat végezzen. Az eljárásban érintett kifejezetten az eljárásra irányadó szabályok figyelembevételével és megtartásával köteles és jogosult az eljárási jogait gyakorolni.

A polgári bíróságnak személyiségi jogi perben sincs hatásköre az adóügyeket érintő közigazgatási eljárásban a hatóság részéről tett megállapítások felülvizsgálatára.

A személyiségi jogi perben a hatóság írásbeli közléseivel, megállapításaival kapcsolatosan személyiségi jogi alapon csak annyiban végezhető vizsgálat, hogy a közigazgatási szerv által alkalmazott megfogalmazás alkalmas-e a személyiségi jogok megsértésére. Közvetlen tartalmi vizsgálat, mely az adóhatóság eljárásban tett megállapításaival kapcsolatos, azonban nem végezhető.

A felperesek által a per tárgyává tett alperesi közlések megfogalmazásukban egyáltalában nem voltak idegenek a közigazgatási és azon belül pedig az adóigazgatási eljárásokban alkalmazott megfogalmazásoktól, indokolatlanul bántó és sértő megfogalmazást a másodfokú bíróság sem tapasztalt.

A felpereseknek az Info tv. 22. § (5) bekezdése szerinti adattörléssel kapcsolatos igénye sem lehetett alapos, mivel azt kifejezetten a tényleges adatkezelővel szemben kell igényelni. Ezt az adatkezelést a perben rendelkezésre álló adatok szerint a NAV Észak-budapesti Igazgatósága végzi. Amennyiben az adatkezelő perbeli jogképességgel nem rendelkezik, a per akkor is megindítható vele szemben, mivel az Info tv. 22. § (4) bekezdése erre kifejezetten lehetőséget teremt.

Helyesen utasította el ezért az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor határozatában a felperesek által lerótt illeték viseléséről külön nem határozott, tekintettel arra, hogy a felperesek az elsőfokú eljárás során pervesztesek lettek, ezért az általuk lerótt illetéket kötelesek viselni. Erről külön nem kellett döntenie, mivel a felperesek az illetéket már ténylegesen lerótták.

A felperesek a másodfokú eljárás során pervesztesek lettek, ezért kötelesek viselni az alperes másodfokú perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

A másodfokú perköltség az alperesi jogi képviselő Pp. 67. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíj.

Kötelesek továbbá viselni a felperesek a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. április 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő